

Publicerad 2015-03-19 23:40 av hanny

Livslust

Mardröm.

Jag dör.

Mitt barn står mitt på askgrått torg. Alla de ansikten jag känner igen står på avstånd. Skakar sina brydda skallar. Avståndstagande handgester.

"Nej. Jag kan inte. Jag har fullt hus, fullt liv. Inte ska väl jag. Går inte, tyvärr".

Klappar barnets hjässa. Önskar lycka till. Går. Han står kvar. Övergiven. För jag dog.

Vaket tillstånd. Hör hans andetag, hans hostning i andra sidan av vårt hem. Skyndar in för att kyssa hans panna, för att alltid minnas känslan av hans drömmar mot mina läppar. För att evigt skönja doften av hans väsen i mina lungor.

Mötet.

"Gjorde du ett uppriktigt försök att dö?" Så sade dem. De kastade ett spjut, rakt in. Slog upp lyckta dörrar till det förflutna. Jag svarade. "Ja", men det är historia nu, pojken är nutid. Barnet är framtid. Min framtid. Min evighet, min odödlighet.

Jag går inte i döden för dig. Jag går i livet. Nu när du finns. Livslust är det du ger mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hanny med Poeter.se id #44673 innehar upphovsrätten